

Υπόθεση 78/70

Deutsche Grammophon Gesellschaft mbH κατά Metro-SB-Großmärkte GmbH & Co. KG

(αίτηση του Hanseatisches Oberlandesgericht του Αμβούργου
για την έκδοση προδικαστικής απόφασεως)

«Υποθέματα ήχου»

Περίληψη της αποφάσεως

1. Διαδικασία — Προδικαστικά ερωτήματα — Αρμοδιότητα του Δικαστηρίου — Όρια (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 117)
2. ΕΟΚ — Αρχές — Κράτη μέλη — Γενική υποχρέωση — Περιεχόμενο (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 5)
3. Ανταγωνισμός — Συμπράξεις — Δικαίωμα βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας — Άσκηση — Αποτέλεσμα — Κατανομή της αγοράς — Απαγορεύεται (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 85 § 1)
4. Δικαιώματα βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας — Δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας — Δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 36 της Συνθήκης
5. Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Παρέκκλιση δικαιολογημένη από λόγους προστασίας των δικαιωμάτων βιομηχανικής ιδιοκτησίας — Στενή ερμηνεία — Άσκηση αυτών των δικαιωμάτων — Εφαρμογή των απαγορεύσεων της Συνθήκης (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 36)
6. Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Αποκλειστικό δικαίωμα διαθέσεως προστατευόμενο από εθνική νομοθεσία — Άσκηση — Αποτέλεσμα — Κατανομή της αγοράς — Απαγορεύεται (Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 36)

7. Ανταγωνισμός — Αποκλειστικό δικαίωμα διαθέσεως προστατευόμενο από εθνική νομοθεσία — Δεσπόζουσα θέση του δικαιούχου στην αγορά — Έννοια — Καταχρηστική εκμετάλλευση αυτής της θέσεως — Διαφορά μεταξύ δεσμίας τιμής πωλήσεως και τιμής του επανεισαγομένου από άλλο κράτος μέλος προϊόντος — Ένδειξη για κατάχρηση

(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 86)

1. Κατά το γράμμα του άρθρου 177, το Δικαστήριο, αποφαινόμενο επί προδικαστικών ζητημάτων, έχει την εξουσία να κρίνει μόνο επί της ερμηνείας της Συνθήκης και των πράξεων των οργάνων της Κοινότητας ή επί του κύρους αυτών, δεν μπορεί όμως, μέσω του άρθρου αυτού, να κρίνει επί της ερμηνείας εθνικών διατάξεων. Μπορεί, εντούτοις, να εντοπίζει στο ερώτημα που διατυπώθηκε από το εθνικό δικαστήριο, ενόψει των δεδομένων που αυτό εκθέτει, τα στοιχεία εκείνα που αφορούν την ερμηνεία της Συνθήκης.
2. Το άρθρο 5, δεύτερη παράγραφος της Συνθήκης ΕΟΚ εξαγγέλλει μια γενική υποχρέωση των κρατών μελών, της οποίας το συγκεκριμένο περιεχόμενο εξαρτάται, κατά περίπτωση, από τις διατάξεις της Συνθήκης ή τους κανόνες που προκύπτουν από τη γενική της οικονομία.
3. Η άσκηση του αποκλειστικού δικαιώματος βιομηχανικής ιδιοκτησίας επιπρέπει στην απαγόρευση που εξαγγέλλεται από τη διάταξη αυτή, όταν εμφανίζεται ως αντικείμενο, μέσο ή συνέπεια συμπράξεως, η οποία, απαγορεύοντας τις εισαγωγές προελεύσεως άλλων κρατών μελών προϊόντων που νόμιμα κυκλοφορούν στο εμπόριο στα κράτη αυτά, έχει ως αποτέλεσμα την κατανομή της αγοράς.
4. Οι διατάξεις του άρθρου 36 της Συνθήκης δεν αποκλείεται να αφορούν δικαίωμα συγγενές προς το δικαίωμα του δημιουργού, όπως και δικαίωμα βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας.
5. Από το άρθρο 36, προκύπτει ότι, μολονότι η Συνθήκη δεν θίγει την ύπαρξη των δικαιωμάτων που αναγνωρίζονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους στον τομέα της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών μπορεί όμως να εμπίπτει στις απαγορεύσεις που θεσπίζει η Συνθήκη. Ναι μεν το άρθρο 36 επιτρέπει απαγορεύσεις ή περιορισμούς της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που δικαιολογούνται από λόγους προστασίας της βιομηχανικής και εμπορικής ιδιοκτησίας, δεν επιτρέπει όμως παρεκκλίσεις από την ελευθερία αυτή παρά μόνο στο μέτρο που δικαιολογούνται από τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων που αποτελούν το ειδικό αντικείμενο αυτής της ιδιοκτησίας.
6. Η απαγόρευση εκ μέρους κατόχου νόμιμα αναγνωρισμένου αποκλειστικού δικαιώματος διαθέσεως να εμπορευεται εντός ενός κράτους μέλους προϊόντων που τέθηκαν σε κυκλοφορία από το δικαιούχο, ή με τη συγκατάθεσή του, στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, με τη δικαιολογία ότι η θέση αυτή σε κυκλοφορία δεν έγινε στο εθνικό έδαφος, είναι αντίθετη προς τους κανόνες που προβλέπουν την ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων στο εσωτερικό της κοι-

νής αγοράς. Αυτή η απαγόρευση, καθιερώνοντας την απομόνωση των εθνικών αγορών, προσκρούει στο βασικό σκοπό της Συνθήκης, που συνίσταται στη συγχώνευση των εθνικών αγορών σε ενιαία αγορά.

7. Ο κατασκευαστής υποθεμάτων ήχου, κάτοχος αποκλειστικού δικαιώματος διανομής που απορρέει από εθνική νομοθεσία, δεν απολαύει δεσπόζουσας θέσης υπό την έννοια του άρθρου 86 της Συνθήκης από μόνο το γεγονός της ασκήσεως αυτού του δικαιώματος. Πρέ-

πει προς τούτο ο δικαιούχος αυτός να έχει τη δυνατότητα, μόνος ή μαζί με άλλες επιχειρήσεις του ίδιου ομίλου, να εμποδίσει τον πραγματικό ανταγωνισμό σε σημαντικό τμήμα της αγοράς για την οποία πρόκειται, λαμβανομένης ιδίως υπόψη της ενδεχόμενης ύπαρξης παραγωγών που πωλούν παρόμοια προϊόντα και της θέσεώς τους στην αγορά. Αν η διαφορά μεταξύ της δεσμίας τιμής πώλησεως και της τιμής του επανεισαγόμενου από άλλο κράτος μέλος προϊόντος δεν οδηγεί αναγκαστικά στην κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης, μπορεί εντούτοις, ανάλογα με το μέγεθος της και ελλείψει αντικειμενικών δικαιολογιών, να αποτελεί καθοριστική ένδειξη για την εν λόγω κατάχρηση.